

„ En nu, wat verwacht ik Heere ? Mijn hoop, die is op U! Psalm 39:8

Dierbare Gemeente,

Het lijkt nog maar zo kort geleden, dat we elkaar op 1 januari hebben ontmoet.

We gaven elkaar de hand , we spraken onze wensen uit, gelukkig nieuwjaar, of een gezegend nieuwjaar.

2020 is begonnen, we weten niet wat het ons zal brengen.

We zitten nog midden in het winterwerk, en toch, komen de berichten vanuit China binnen, er heerst een virus.

Maar het lijkt nog zo ver weg en het zal ons land niet raken.

De agenda word of is al weer ingevuld en het winterwerk gaat alweer de laatste fase in.

We naderen Pasen, en dat betekent ook dat we overgaan tot de afronding van het winterseizoen. Bijbelkringen, catechisatie en diverse clubs maken plannen om en vooral hoe het seizoen af te gaan ronden.

Eind februari is dan toch, waar we al een beetje bang voor waren, de eerste besmetting van het Corona virus in Nederland.

Begin Maart is daar dan ook het eerste sterfgeval.

En dan gaat het hard, vooral in Brabant, veel mensen sterven aan het Corona virus en de IC raakt overbelast.

Het ingrijpen van de regering is geschiedenis, Nederland word stil gezet. Om het virus onder controle te krijgen.

Het winterwerk kan niet meer worden afgerond, de agenda word leeg gemaakt, kerkdiensten gaan online, het is crisis in ons land.

Hoe lang gaat dit duren ?

Ik herinner me de diensten rond Goede Vrijdag en Pasen, met als thema's „is dat, is dat mijn Koning” en „Jezus leeft”.

Ik weet niet hoe het u verging, op Goede Vrijdag, toen de tafel gedekt was, en.. we alleen maar konden toe kijken, die onmacht, die honger, en misschien wel de vraag, wat bedoelt God hier mee ? In psalm 39 zien we een zuchtende David, die zijn toevlucht zoekt bij de Heere, mijn hoop zegt David , die is op U.

Wat kunnen en mogen wij hier van leren ?

Het Corona virus raakt ons allemaal, hou vol, samen sterk, blijf binnen. Allemaal mooie en begrijpelijke woorden van onze overheid.

Maar David laat ons een andere overheid zien, hoe goed bedoeld ook, hij slaat onze overheid nu even over, ook bij David is het crisis geworden in zijn leven. Hij ziet nog maar één uitweg en dat is bidden tot God.

Gemeente, we hebben moeilijke weken achter ons, sommige van ons zitten al maanden binnen, andere hebben wat meer vrijheid.

De samenkomsten op zondag worden enorm gemist.

Maar laat dit voor iedereen een troost zijn, God is er bij.

Zoals David het alleen van Hem verwacht.

We hopen dat we elkaar weer snel mogen en kunnen ontmoeten.

Ga met God en Hij zal met je zijn. Lied 416 (Liedboek)

Warme groet,

Peter